

Nr 107.

Av herr **Andersson, Karl Andreas, m. fl.** om tillgodoseende genom statens försorg av fiskerinäringens behov av säkerhetsanstalter till sjöss

Riksdagen har vid upprepade tillfällen fattat beslut, gående ut på att landets fiskerinäring skulle erhålla statens stöd och uppmuntran. Under tecknade tillåta sig fästa riksdagens uppmärksamhet på ett område, där statsmakterna alltför länge synas hava försummat att stödja fiskarna i utövandet av deras svåra yrke.

Fiskarna äro naturligtvis i hög grad i behov av fyrar och andra säkerhetsanordningar till sjöss, och de draga stor nytta av de anstalter, som vidtagits till gagn för den allmänna sjöfarten. Mångenstädes vid våra kuster hava fiskarna dock sett sig nödsakade att med vederbörligt tillstånd på egen bekostnad anlägga fyrar, som de ansett nödvändiga för fiskets bedrivande. Underhåll och drift för dessa fyrar bekostas ock av fiskarna själva.

Ofta får man höra fiskare klaga över att staten ej hjälper dem i deras behov av säkerhetsanstalter, icke ens i de fall, då dessa uppenbarligen äro till gagn för den allmänna sjöfarten. Framställningar om att drift och underhåll av fyrar av ifrågavarande slag skulle övertagas av staten eller om inrättande av nya fyrar eller andra säkerhetsanstalter för fiskets behov på statens bekostnad hava avslagits.

De fyrar, varom här är fråga, de så kallade fiskefyrarna, äro vanligen av mycket enkel beskaffenhet, och kostnaderna för underhåll och drift belöpa sig till små belopp. Det kan sålunda nämnas, att de årliga driftkostnaderna för tre fiskefyrar vid Göteborgs och Bohusläns södra kust tillsammans belöpa sig till 870 kronor.

Det kan möjligen invändas, att kostnaderna av denna storleksordning böra fiskarna själva kunna bestrida. Härtill må framhållas, att fiskarna i allmänhet leva i så svaga ekonomiska förhållanden, att även små utgifter kännas betungande. Detta gäller särskilt nu, då fiskarebefolkningen under en följd av år levat och alltjämt lever i ett brydsamt ekonomiskt läge.

Vår framställning gäller i första hand, att staten skulle övertaga drift och underhåll av viktigare fiskefyrar mot att dessa utan ersättning överlämnas till staten.

Det finnes emellertid fiskefyrar av olika betydelse för fisket. Så finnas ett stort antal mycket primitiva sådana fyrar, som endast äro tända de nätter fiskare äro ute på fiske, och vilka endast äro till tjänst för ett fåtal fiskare, ibland kanske blott för ett eller annat båtlag.

Däremot finnes det andra fiskefyrar, som betjäna ett stort antal fiskare både i trakten omkring varje fyr och från avlägsnare delar av kusten. Vissa av dessa fyrar hava, såsom nämnts, även betydelse för den allmänna sjöfarten.

Vi anse oss icke kunna bestämt uttala oss om, i vilken omfattning staten eventuellt borde övertaga fiskefyrarna. Men det vill synas, som om det ur praktisk synpunkt icke vore lämpligt, att staten övertog de minsta fiskefyrarna av starkt begränsad lokal karaktär. Innan man säkert kan bedöma frågan, i vilken omfattning staten borde övertaga fiskefyrarna, synes den böra bliva föremål för närmare utredning.

Fiskarna äro givetvis också i behov av andra säkerhetsanstalter till sjöss för att utan alltför stora risker kunna bedriva sitt yrke, såsom prickar, ljudbojor etc. Det kan anföras exempel från olika delar av kusten på, huru frånvaron av dylika anordningar skapat nära nog olidliga svårigheter. Vissa apparater av ifrågavarande slag, till exempel ljudbojor, draga ock så stora kostnader, att det för fiskarna själva är oöverkomligt att anskaffa dem.

Vi förmena, att staten även borde bekosta för fisket nödvändiga säkerhetsanstalter av detta slag. I vilken omfattning och på vilket sätt detta bör ske, torde ävenledes böra bliva föremål för närmare utredning.

Det vill synas, som om det vore en naturlig uppgift för staten att genom övertagande i lämplig omfattning av fiskefyrar och genom tillgodoseende över huvud taget av fiskets behov av nödvändiga säkerhetsanstalter till sjöss förbättra möjligheterna för fiskets bedrivande. Det skulle utgöra ett betydelsefullt stöd för fisket, som nu arbetar under svåra förhållanden. Det skulle icke kräva några stora belopp, men det skulle ha en god uppmuntrande verkan på fiskarebefolkningen, som därigenom skulle känna, att staten ägnar den sin omvårdnad.

Vid ett statens övertagande av kostnaderna för ifrågavarande säkerhetsinrättningar synes det vara lämpligt, att sagda inrättningar ställas under lotsstyrelsens skötsel och vård.

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte verkställa utredning angående dels statens övertagande av fiskefyrar dels ock tillgodoseendet genom statens försorg av fiskerinäringens behov av övriga säkerhetsanstalter till sjöss och för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 22 januari 1931.

K. A. Andersson.

Eric Hallin.

Axel Sundberg.

Sigfrid Hansson.

J. Clemedtson.

Gustaf Boman.

Joh. Nilsson,

G. W. Hansson.

G. A. Larsén.

Malmö.

Ulrik Leander.

C. A. Carlsson.

P. Granath.